

Súd: Mestský súd Košice  
Spisová značka: K3-8Csp/47/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121289441  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková  
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:6121289441.14

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpený JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom so sídlom Pollova 32, Košice, o zaplatenie 21.978,84 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 1.741,76 € s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 78,46 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 6.4.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 18.6.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 21.978,84 €, úrok vo výške 8.955,16 €, úrok z omeškania vo výške 110,21 € a vo výške 2.041,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 21.942,84 € od 24.3.2021 do zaplatenia a poplatkov vo výške 36,- €, ako aj náhrady trov tohto konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.10.2017 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1754688264 (ďalej aj ako „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 24.500,- €. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 17.6.2019 úver za predčasne splatný. V súlade so zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 10,50 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Za riadneho plnenia povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 11.832,52 €. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa započítali prednostne na istinu. Žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z istiny vo výške 8.955,16 € ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi.

3. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci platobným rozkazom, sp. zn. 45Up/416/2021 zo dňa 12.4.2021, ktorý bol zrušený na základe odporu podaného žalovaným. V ňom žalovaný uviedol, že mu bolo odňaté právo na zákonného sudcu, vzniesol námietku nedostatku vecnej a miestnej príslušnosti v konaní, namietať doručenie všetkých listinných dôkazov, výšku a výpočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, označenie príloh, preto navrhol zrušiť platobný rozkaz, doplniť dokazovanie, nariadiť pojednávanie a rozhodnúť o námietke miestnej nepríslušnosti.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu poprel tvrdenia žalovaného. Uviedol, že žalovaný nepoprel uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy o úvere a ani čerpanie úveru. K otázke doručovania poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 9.10.2018, na znenie všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzatvorenia zmluvy, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok a uviedol, že ak by právna úprava v otázke doručovania listín pri jednotlivých právnych úkonoch vychádzala z právneho názoru, že dôjdenie zásielky možno považovať iba za moment jej reálneho prevzatia, nepoctiví dlžníci by sa úmyselne vyhýbali prevzatiu takýchto listín, čo by malo za následok nemožnosť vykonania niektorých právnych úkonov, a tak by im bola poskytnutá neoprávnená výhoda nad rámec poctivého obchodného styku alebo by sa to mohlo vnímať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

5. Žalovaný reagoval na podané vyjadrenie tak, že z podacích hárkov nie je možné identifikovať, že žalobca zaslal žalovanému zásielky dňa 22.5.2019 a 18.6.2019. Poukázal na nesprávne označenie úverovej zmluvy vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.6.2019, preto sa dovoľával jej absolútnej neplatnosti. Z obsahu doručených listín podľa jeho názoru nie je zrejmé, či a kedy sa mohol žalovaný dozvedieť o tom, že žalobca predčasne zosplatnil predmetný úver. Ustanovenie obchodných podmienok žalobcu o doručovaní považoval za rozporné s § 3 OZ a trval na námietke ohľadom výšky a výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, pretože absentuje metodika a samotný výpočet jednak výšky zmluvných úrokov, ale aj úrokov z omeškania.

6. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca podaním z 31.8.2021 tak, že doručil súdu listiny - sledovanie zásielok z pošty, deklarujúce zaslanie zásielky podanej 22.5.2019 na pošte Bratislava 12 a jej doručenie dňa 24.5.2019, a tiež sledovanie zásielky podanej 18.6.2019 na pošte Bratislava 12 a jej doručenie 20.6.2019. Mal za to, že nielenže vyvrátil tvrdenie žalovaného, ale aj uniesol dôkazné bremeno, a preto otázka platného zosplatnenia úveru nie je sporná. Ohľadom nesprávneho označenia zmluvy v upozornení a výzve žalobca nerozumel, nakoľko on disponuje len listinami, v ktorých figuruje označenie zmluvy pod číslom: 1754688264 a nie pod číslom, ktoré uvádza žalovaný. K výpočtu príslušenstva pohľadávky žalobca uviedol, že zákonný úrok z omeškania postupuje podľa nasledovného matematického vzorca: výška úroku za príslušný interval = výška dlžnej istiny, resp. omeškanej splátky x úroková sadzba / 100 / 365 (počet dní v kalendárnom roku) x počet dní v príslušnom intervale. Čo sa týka výšky úroku z istiny, tú si žalobca vyčíslil v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, t. j. v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Z dôvodu čiastočného plnenia dlhu zobral žalobca v rozsahu 1.075,02 € z uplatnenej istiny návrh späť. Podaním z 22.3.2022 zobral žalobca návrh späť v rozsahu čiastkových úhrad vo výške 546,37 € a podaním z 26.5.2022 zobral žalobca späť návrh v rozsahu 202,24 €, tiež z dôvodu úhrad zo strany žalovaného. Späťvzatia sa týkali celkovo sumy 1.823,99 €.

7. O podanej žalobe rozhodol pôvodne Okresný súd Košice- okolie (teraz Mestský súd Košice) rozsudkom č.k. 8Csp/47/2021- 118 zo dňa 3.6.2022 tak, že vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie 1.823,99 € s príslušenstvom zastavil, o výroku II. priznal žalobcovi jeho nárok s tým, že povolil žalovanému splácať žalovanú sumu spolu s trovami konania v pravidelných mesačných splátkach po 1.000,- € splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. Vo výroku III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd skonštatoval, že zmluva z hľadiska ochrany spotrebiteľa obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, nezistil existenciu žiadnych neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v zmysle ust. § 53 a nasl. OZ. Uviedol, že boli dodržané všetky zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa. Žalobca pred zosplatnením úveru vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok, umožnil mu, aby dlžné splátky zaplatil v dodatočnej

lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že ho žalobca upozornil na oprávnenie využiť ust. § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Výzva bola žalovanému preukázateľne doručená dňa 24.5.2019. Nakoľko žalovaný v súlade s touto výzvou neplnil, pristúpil žalobca k zosplatneniu úveru listom zo dňa 17.6.2019, ktorý bol žalovanému preukázateľne doručený dňa 20.6.2019. Z tohto dôvodu súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Zároveň mu priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne z jednotlivých dlžných súm. Súd nemal za preukázaný nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov vo výške 36,- €, preto v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. Napriek nepatrnému neúspechu, čo do zaplatenia poplatkov, súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

8. Voči výroku II. rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodov uvedených v § 355 a § 365 ods. 1, písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Mal za to, že výrok II. napadnutého rozsudku je nejasný a zmätočný, nakoľko v záhlaví rozsudku bola uvedená istina 21.978,84 € a v napadnutom výroku II. istina 31.225,31 €. Vytkol takisto súdu, že rozhodol o mesačných splátkach vo výške 1.000,- € bez vykonania potrebného dokazovania. Namietal, že žalovanému neboli doručené všetky listinné dôkazy, a to oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s potvrdením o odoslaní. Žalovaný namietal, aby mu bolo doručené predmetné oznámenie. Zároveň sa žalovanému nejvil zrozumiteľný výpočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania uvedených vo výroku II. napadnutého rozsudku. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a následné rozhodnutie.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu. Veľmi podrobne špecifikoval dlh a príslušenstvo s uvedením výpočtov. K splácaniu dlhu formou pravidelných splátok uviedol, že spôsob uloženia povinnosti splatiť dlh je prívetivejší, naproti pôvodnému petitu žalobcu, ktorý žiadal o zaplatenie v celom rozsahu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 9CoCsp/51/2022-154 zo dňa 21.3.2023 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Zároveň zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo podstatným preukázanie doručenia výzvy na zaplatenie žalovanému zo dňa 21.5.2019 a zo dňa 17.6.2017, ktorou bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020 uviedol, že žalobca nedisponoval doručenkou opatrenou podpisom žalovaného, ktorým by potvrdil prevzatie zásielky alebo potvrdením pošty o tom, že zásielka sa vrátila po márnom uplynutí odbernej lehoty späť ako nedoručená, čo by svedčilo o tom, že zásielku možno považovať za doručenú na základe tzv. fikcie doručenia. Žalobca predložil súdu len podací hárok svedčiaci o tom, že zásielku odovzdal pošte na poštovú prepravu a tiež ním vyhotovený listinný dôkaz (sledovanie zásielky), ktorý však nie je verejnou listinou (doručenkou), z ktorej by údaje z nej vyplývajúce v prípade, pokiaľ by nebol preukázaný opak, bolo možné považovať za preukázané. Súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, a to konkrétne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý nesprávne vložil, dospel k nesprávnej závere o splnení zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru. Na základe toho nemožno považovať ani rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku za správny, nakoľko v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ešte nenastala splatnosť celého úveru. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť nárok žalobcu s tým, že jeho úlohou bude vypořadať sa aj s námietkami žalovaného týkajúcimi sa spochybnenia výšky uplatnenej sumy, a to konkrétne, ktorá časť z uplatnenej sumy predstavuje istinu a, ktorá úroky a posúdiť dôvodnosť nároku žalobcu aj z tohto pohľadu. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania.

11. Rozsudok č.k. 8Csp/47/2021- 118 zo dňa 3.6.2022 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo výroku I. a III., ktoré neboli napadnuté odvolaním, dňa 30.7.2023.

12. Podaním doručeným súdu dňa 3.7.2023 žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 896,06 € s príslušenstvom a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň špecifikoval dlžnú sumu. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie dňa 22.2.2024 a dňa 8.4.2024, na ktorých sa zúčastnil právny zástupca žalovaného. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neprítomnosť na pojednávaní. Súd v súlade s ustanovením § 180 CSP prejednával vec v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím

žaloby. Navrhol, aby súd vyzval žalobcu, aby preukázal či bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Stotožnil sa s právnym názorom Krajského súdu v Košiciach, ktorým je súd viazaný a ktorý má po vrátení veci skúmať splnenie podmienok pre zosplatnenie pohľadávky.

13. Na základe návrhu žalobcu súd dopytom zo Slovenskej pošty a.s. zisťoval informácie o doručovaní zásielok zaslaných pod číslom zásielky RE127485985SK (výzva zo dňa 21.5.2019) a č. RF510043741SK (výzva zo dňa 8.3.2021). Slovenská pošta, a.s. súdu uviedla, že poštová zásielka s podacím číslom RF510043741SK (výzva zo dňa 8.3.2021) bola žalovanému doručená dňa 10.3.2021. Staršie informácie ako 3 roky nevedela poskytnúť, nakoľko informácie o zásielkach sa uchovávajú len po dobu 3 rokov.

14. Podaním doručeným súdu dňa 5.4.2024 vzal žalobca späť žalobu v časti o zaplatenie 845,70 € s príslušenstvom. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby. Zotrvával na svojich námietkach o nepreukázaní doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky. Mal za to, že nebolo preukázané splnenie podmienok pre vyhlásenie splatnosti úveru.

15. V záverečnej reči právny zástupca žalovaného navrhol súdu žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania.

16. Opatrením predsedu Mestského súdu Košice k Rozvrhu práce na rok 2023 zo dňa 18.9.2023, účinného dňa 18.9.2023- zapísaným pod 1SprR/56/2023 sa zákonnou sudkyňou na prejednanie a rozhodnutie veci stala D. E. F., sudkyňa Mestského súdu Košice.

17. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

18. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Na základe dispozitívnych úkonov žalobcu, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.741,76 € spolu s príslušenstvom vo výroku I. zastavil, pričom žalovaný s predmetnými späťvzatiami žaloby súhlasil.

21. Súd opätovne vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

22. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 19.10.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Lepšia splátka“, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 24.500,- €, s výškou mesačnej splátky 378,47 €, náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 29,40 € mesačne, výška úrokovej sadzby 10,50 % ročne, RPMN banky 13,50 %, priemerná RPMN na trhu 9,08 %, celková čiastka, ktorú mal klient zaplatiť 39.154,92 €. Dátum prvej splátky bol stanovený na deň 20.11.2017, dátum každej splátky k 20. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20.10.2025, počet mesačných splátok 96. Nakoľko žalovaný neuhrádzal úver riadne a včas, dostal sa do omeškania. Listom zo dňa 21.5.2019 upozornil žalovaného, že porušil ustanovenia zmluvy o úvere č. 1754688264 zo dňa 19.10.2017 a Obchodné podmienky, a ani napriek predchádzajúcej upomienke do tohto dňa neuhradil svoj záväzok voči žalobcovi. V zmysle § 53 ods. 9 OZ žalobca upozornil žalovaného, že ku dňu 21.05.2019 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 3.740,86 €. Zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Poukázal na to, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedeného dlžného záväzku, banka bude oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od neho úhradu celej úverovej pohľadávky. Z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.06.2019 vyplýva, že k 17.06.2019 došlo k predčasnému zosplatneniu úveru v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú žalobca evidoval k tomuto dňu inkorporovala dlžnú istinu vo výške 23.900,28 €, úrok vo výške 1.412,52 € a

poplatky za upomienky vo výške 36,- €, spolu 25.348,80 €. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Dňa 2.3.2021 zaslal žalobca žalovanému predžalobnú výzvu, v ktorej mu oznámil, že napriek niekoľkým výzvam dlh voči veriteľovi neuhradil, preto podá na príslušný okresný súd návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom ho upozornil na poslednú možnosť uhradiť dlh mimosúdne do 9.3.2021. Na preukázanie doručenia výzvy zo dňa 21.5.2019 žalobca predložil súdu podací hárok č. EPH162797358 (č.l. 52) a sledovanie zásielky (č.l. 73). Na preukázanie doručenia výzvy zo dňa 17.6.2019 podací hárok č. EPH165516017 (č.l. 48) a sledovanie zásielky (č.l. 74) s doručenkou preukazujúcou doručenie výzvy dňa 20.6.2019 (č.l. 170 spisu) a na preukázanie doručenia predžalobnej výzvy zo dňa 2.3.2021 podací hárok č. EPH231340340 (č.l. 13).

23. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2022 zo dňa 3.10.2022 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená zo spoločnosti 365. bank, a.s. na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 9.11.2022.

24. Žalobca si podanou žalobou po čiastočných späťvzatiach uplatňuje zaplatenie istiny 18.377,09 €, úrokov vo výške 8.955,16 €, úroky z omeškania vo výške 110,21 € a vo výške 2.041,09 € s príslušenstvom.

25. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa ust. § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku. Dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

32. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

33. Podľa ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z. alebo „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného

záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

34. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy, súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu posúdil uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lepšia splátka zo dňa 19.10.2017 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.) má v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, bola teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené veriteľom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy uzavretej dňa 19.10.2017 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z.

36. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že medzi zmluvnými stranami bola platne uzatvorená zmluva, čo nebolo v konaní sporné. Žalovanému bol poskytnutý úver na jeho číslo účtu uvedené v bode 2.2 zmluvy, čo žalovaný nespochybnil. Zároveň čiastočne plnil predpísané splátky a do podania žaloby uhradil sumu 599,72 €, čo mal súd preukázané z výpisu z úverového účtu žalovaného. Počas súdneho konania došlo k viacerým úhradám žalovaného, celkovo vo výške 3.565,75 €, čo zodpovedá jednotlivým čiastočným späťvzatiám žaloby z tohto dôvodu.

37. Po zrušení a vrátení veci súdom odvolacím, sa súd zameril na zistenie splnenia podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, s čím súvisí otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže v odvolacom konaní došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Súd za rozhodné pri riešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovaného považoval skutočnosť, či sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a/ existencia splatnej pohľadávky, b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods.

2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (bližšie pozri uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/73/2022 zo dňa 27.3.2023).

38. Súd skúmal splnenie prvej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z v spojení s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ a tou je splatnosť pohľadávky. Pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru bol žalovaný vyzvaný listom zo dňa 21.5.2019 na zaplatenie omeškaných splátok, nakoľko bol v omeškaní so zaplatením pohľadávky viac ako tri mesiace. Žalobca však v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal doručenie tejto výzvy do sféry dispozície žalovaného tak, ako v zrušujúcom uznesení naznačil odvolací súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2021 pod č. 4. Na preukázanie doručenia tejto výzvy predložil súdu podací hárok a sledovanie zásielky, ktorá listina bola vyhotovená žalobcom. Ako uviedol odvolací súd, na preukázanie skutočnosti, že žalobca skutočne doručil žalovanému predmetnú listinu je potrebné predložiť doručenkú opatrenú podpisom žalovaného, ktorým by potvrdil prevzatie zásielky alebo potvrdením pošty o tom, že zásielka sa vrátila po márnom uplynutí odbernej lehoty späť ako nedoručená, čo by svedčilo o tom, že zásielku možno považovať za doručeníu na základe tzv. fikcie doručenia. Žalobca však súdu nepredložil takú listinu (doručenku), z ktorej by tieto údaje vyplynuli. Na základe návrhu žalobcu súd dopytom zo Slovenskej pošty, a.s. zisťoval údaje o doručovaní zásielky č. G., t.j. výzvy zo dňa 21.5.2019, avšak Slovenská pošta, a.s. už toho času nedisponuje informáciami o doručení zásielky, nakoľko uplynula doba troch rokov, počas ktorej tieto informácie uchováva. Iné dôkazy žalobca súdu nenavrhoval. Uvedené doručenie bolo medzi stranami sporné. Súd teda nemal preukázané splnenie podmienky doručenia výzvy zo dňa 21.5.2019. Následne, právny predchodca žalobcu nemohol platne pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pre ktoré je podstatná práve výzva zo dňa 21.5.2019. Súdu bolo preukázané len doručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (doručenka č.l. 170 spisu) a doručenie predžalobnej výzvy zo dňa 2.3.2021, ktoré bolo doručené podľa zistení Slovenskej pošty, a.s. dňa 8.3.2021. Uvedené by postačovalo pre splnenie podmienky doručenia výzvy podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, avšak nie je splnená podmienka splatnosti pohľadávky, ktoré podmienky musia byť splnené kumulatívne.

39. Ak teda súd dospel k záveru o nespĺnení podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ako už súd uviedol vyššie. V takom prípade ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu preto žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou.

40. Nakoľko súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, vo výroku II. žalobu zamietol, pričom sa bližšie nezaoberal ďalšími námietkami žalovaného.

41. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

45. O nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania vnímajúc konanie ako jeden celok, súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku III. s prihliadnutím na zásadu zavinenia. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia celkovej sumy 33.085,30 € (istina 21.942,84 €, zmluvný úrok 8.955,16 €, úroky z omeškania 110,21 € a 2.041,09 € a poplatky vo výške 36,- €). Žalovaný zavinil zastavenie konania z dôvodu čiastočnej úhrady dlžnej sumy po podaní žaloby

vo výške 3.565,75 €, čo predstavuje 10,77 %, vo zvyšku bol však úspešný (89,23 %) na základe zásady úspechu. Prevažne úspešnému žalovanému tak patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,46 % (89,23%- 10,77%). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ( Exekučný poriadok).